

Med rigelig vandtilgang og god reaktor-driftssikkerhed vil der være energioverskud til salg i Sverige. Prisen vil være lidt lavere end den danske energipris, men man kan ikke på dansk side spare nogen udbygning herved. Dertil er vandtilgangen for usikker. Overføringskapacitet: 250 MW til Jylland, ca. 700 MW til Sjælland, der relativt billigt kan udvides til ca. det dobbelte.

Norge.

Norge har ikke faste planer om A-kraft-udbygning. De muligheder, der findes eller opstår senere for at købe faste leverancer, der kan erstatte danske kraftværksudbygninger, vil blive udnyttet, hvis prisen gør det økonomisk attraktivt. 250 MW fast spidsleverance til ELSAM er købt i 15 år fra 1976.

For energioverskud ved rigelig vandtilgang gælder det samme som ovenfor under Sverige: Lejlighedsvis vil der være store overskud til priser lidt under de danske energipriser. Overføringskapacitet til Jylland: 250 MW fra 1976, 500 MW fra 1977.

Vesttyskland.

Der foreligger et tysk tilsagn om, at ELSAM bliver inviteret til at deltage i et kernekraftværk i Schleswig. Tidspunktet er endnu helt usikkert, men måske ca. 1985. Løftet er et led i aftalen om EV3, det kul/o-liefyrede fælleskraftværk mellem Nordwestdeutsche Kraftwerke (NWK) og Sønderjyllands Højspændingsværk (ELSAM). Der kan ikke regnes med fortsatte muligheder med ensidig udbygning af kernekraft på tysk side, men hvis opgaven går på skift mellem ELSAM og NWK, kan der nok regnes med flere muligheder i fremtiden. Overføringskapacitet ca. 1500 MW fra 1979.

Polen.

Et polsk forslag om at bygge en forbindelse Danmark-Polen med henblik på at udnytte de polske kul er blevet overvejet af elværkerne, men er skønnet at være for usikkert og meget dyrt på grund af den lange jævnstrømsforbindelse. NWK har været interesseret i en vekselstrømsforbindelse via Berlin, og det er muligt, at ELSAM kan blive koblet på via forbindelse til NWK. Dette er dog endnu yderst usikkert.

Østtyskland.

Der foreligger ingen forslag eller tanker om en forbindelse. En jævnstrømsforbindelse vil være nødvendig, hvilket fordyrer mulighederne. De østtyske kernekraftplaner kendes ikke.

Spørgsmål 10.

I tilknytning til spørgsmål 11, ad § 4, i forrige samling, udbedes eksempler på, hvordan man kunne udforme generelle krav til den nukleare sikkerhed, således at sådanne krav kunne optages i selve lovtjeksten.

Undervisningsministerens svar:

I besvarelsen af spørgsmål 11, forrige samling, nævntes en række forhold, der kunne tænkes reguleret ved hjælp af generelle krav til den nukleare sikkerhed, men det fremhævedes samtidig, at disse forhold alle ville være omfattet af den generelle sikkerhedsbestemmelse, der er givet i lovforslagets § 2, stk. 2, hvorefter tilladelser i henhold til loven ikke må meddeles, hvor det skønnes betænkeligt af hensyn til sikkerheden eller andre væsentlige, almene interesser. Det blev endvidere anført, at ifølge de for atomenergikommissionen foreliggende oplysninger indeholder tilsvarende lovgivning i udlandet kun generelle sikkerhedsregler af overordnet karakter, jfr. f. eks. den svenske, tilsvarende lov, der fastslår, at tilladelse kun gives på betingelser, der garanterer den nationale sikkerhed og offentlighedens beskyttelse. På denne baggrund anførtes, at hensynet til at tilgodese myndighedernes interesse i løbende at kunne ajourføre, ændre, stramme m. v. alle sikkerhedsforskrifter under hensyntagen til erfaringer i udlandet og driftserfaringer ved danske værker talte imod indføjeelse af yderligere, generelle sikkerhedskrav i lovtjeksten.

Et af de forhold, der nævntes i besvarelsen af nævnte spørgsmål 11, var befolkningens og personalets udsættelse for ioniserende stråling, herunder udslip af radioaktive stoffer fra anlæg. Omsat til lovtjekst ville en generel bestemmelse herom formentlig lyde omtrent således: „For så vidt angår strålingsrisiko, skal myndighederne påse, at befolkningen og de ansatte på det pågældende anlæg mindst muligt udsættes for ioniserende stråling.“